

Historia Opolskich Festiwali 1963-2023

Pomysłodawcami organizacji festiwalu w Opolu byli Jerzy Grygolunas – literat, dziennikarz, współorganizator Programu III Polskiego Radia, autor opowiadań, reportaży i audycji radiowych, a także Mateusz Świącicki – kompozytor, aranżer, publicysta i dziennikarz radiowy, który był pierwszym muzycznym szefem radiowej „Trójki”. Dzięki przychylności przewodniczącego Miejskiej Rady Narodowej w Opolu – Karola Musioła – zainicjowali i zorganizowali oni w nowo wybudowanym amfiteatrze I Krajowy Festiwal Polskiej Piosenki w 1963r.

Amfiteatr uroczystie otwarto pierwszego dnia pierwszego festiwalu – 19 czerwca 1963 r. Od tego czasu co roku w amfiteatrze odbywa się Krajowy Festiwal Polskiej Piosenki w Opolu. Wyjątkiem był rok 1982, kiedy na skutek wprowadzenia w Polsce stanu wojennego festiwal został odwołany. W 2010 r. natomiast z powodu modernizacji obiektu impreza odbyła się na terenie Politechniki Opolskiej. Wiosną 2011 r. otwarto całkowicie przebudowany amfiteatr. Stworzone zostały komfortowe warunki zarówno dla widzów, jak i samych artystów. Zniknęły bariery architektoniczne, a widownia amfiteatru liczy obecnie 3655 miejsc. Przebudowany amfiteatr wyposażony został również w nowoczesny sprzęt multimedialny: sceniczny ekran diodowy, dwa ekrany plazmowe oraz stały system nagłośnieniowy. Dodatkowo, dzięki nowemu tarasowi widokowemu możliwe stało się podziwianie nie tylko tego, co dzieje się na scenie, ale także malowniczej okolicy. Amfiteatr opolski stał się jednym z najbardziej znanych symboli miasta.

Ponadto Amfiteatr Tysiąclecia mieści w sobie dwie bardzo ważne instytucje kultury – Muzeum Polskiej Piosenki oraz Narodowe Centrum Polskiej Piosenki.

W Opolu występowali wszyscy najwięksi artyści polskiej sceny muzyki popularnej, z ich nazwisk stworzono słynną Aleję Gwiazd przy opolskim ratuszu. Oto sylwetki kilku z nich

Czesław Niemen

V KFPP w 1967 r. bezapelacyjnie należał do twórcy i wykonawcy Czesława Niemena oraz jego ponadczasowego utworu „Dziwny jest ten świat”. Zaśpiewany w koncercie „Premiery” z towarzyszeniem Alibabek i nowego zespołu Akwarele został bardzo dobrze przyjęty przez publiczność w amfiteatrze. Był to przełomowy moment w karierze artysty. Zdobył on Nagrodę Specjalną Przewodniczącego Komitetu ds. PRiTV, a kompozycja nadała tytuł płycie długogrającej, pierwszej w historii polskiej fonografii, która zdobyła status „Złotej Płyty”.

Gwiazda poświęcona artyście była tą, która w maju 2004 r. zainaugurowała istnienie opolskiej Alei Gwiazd Polskiej Piosenki.

Budka Suflera

Zespół po raz pierwszy w Opolu pojawił się na XIII KFPP w 1975 r. W trakcie festiwalu grupa wystąpiła w koncercie „Przeboje sezonu” z „Cieniem wielkiej góry”. Na XVIII KFPP w 1980 r. Budka Suflera towarzyszyła muzycznie Izabeli Trojanowskiej, która zaprezentowała utwory „Tyle samo prawd ile kłamstw” (muz. Romuald Lipko, sł. Andrzej Mogielnicki) oraz „Wszystko, czego dziś chcę” (muz. Romuald Lipko, sł. Andrzej Mogielnicki). Z kolei na XXIII

KFPP w 1986 r. z zespołem wystąpiła Urszula, prezentując piosenkę „Powiedz ile masz lat” (muz. Romuald Lipko, sł. Marek Dutkiewicz).

XXXVII KFPP w 2000 r. okazał się dla Budki Suflera bardzo owocny. Grupa odebrała wówczas Grand Prix za całokształt działalności artystycznej. Otrzymała również nagrodę publiczności, nagrodę jury w Oddziałach Terenowych TVP SA i nagrodę Polskiego Radia SA w koncercie „Premiery” za utwór „Bal wszystkich świętych” (muz. Romuald Lipko, sł. Andrzej Mogielnicki). W tym samym roku konkurs SuperJedynek przyniósł grupie nagrodę w kategorii zespół. Rok później, na XXXVIII KFPP w 2001 r. Budka Suflera otrzymała Nagrodę SuperJedynki w kategorii przebój za „Bal wszystkich świętych”, a na XXXIX KFPP w 2002 r. nagrodę publiczności w koncercie „Premiery”.

Skaldowie

Skaldowie to jeden z najpopularniejszych polskich zespołów przełomu lat 60. i 70. XX wieku oraz jeden z najczęściej nagradzanych na Krajowym Festiwalu Polskiej Piosenki w Opolu. Grupa powstała w 1965 r. w Krakowie. Jej podstawowy i prawie niezmienny trzon stanowili zawsze bracia Andrzej i Jacek Zielińscy. Już w 1966 r. wystąpili podczas IV KFPP w „Koncercie Młodości” z siedmioma piosenkami, otrzymując nagrodę publiczności. Od tamtej chwili obecni byli na opolskiej scenie nieprzerwanie aż do 1980 r. Skaldowie zazwyczaj przedstawiali kompozycje Andrzeja Zielińskiego z tekstami swoich nadwornych poetów – Leszka Aleksandra Moczulskiego, Agnieszki Osieckiej czy Wojciecha Młynarskiego. Były wśród nich te, do których i dziś chętnie wracamy m.in.: „Nie całuj mnie pierwsza”, „Wszystko mi mówi, że mnie ktoś pokochał”, „Prześliczna wiolonczelistka”, „Cała jesteś w skowronkach”, „Szanujmy wspomnienia”. Niemal rokrocznie Skaldowie odbierali festiwalowe nagrody za swoją twórczość. W 1967 r. otrzymali główną nagrodę za piosenkę „Uciekaj, uciekaj”. Na VII KFPP w Opolu zespół otrzymał nagrodę główną za „Medytacje wiejskiego listonosza”. W latach późniejszych nagradzano i wyróżniano m.in. piosenki: „W żółtych płomieniach liści” na VIII KFPP w 1970 r., „Na granicy dnia” na XI KFPP w 1973 r., „Dzisiaj prawdziwych cyganów już nie ma” w wykonaniu Maryli Rodowicz i Skaldów na XIV KFPP w 1976 r., „Twą jasną widzę twarz” na XVIII KFPP w 1980 r.

Anna Jantar

Wielka gwiazda, wspaniała wokalistka, pogodna osoba – tak mówili i mówią o niej najbliżsi – rodzina, przyjaciele i fani. Przebojem pt. „Najtrudniejszy pierwszy krok” (muz. Jarosław Kukulski, sł. Lech Konopiński, Włodzimierz Ścisłowski) zaśpiewanym na XI KFPP w Opolu w 1973 r., Anna Jantar rozpoczęła swoją solową karierę. Na XII KFPP w 1974 r. w koncercie „Premiery” piosenka „Tyle słońca w całym mieście” (muz. Jarosław Kukulski, sł. Janusz Kondratowicz), która okazała się wielkim szlagierem, przyniosła Annie Jantar nagrodę publiczności.

W sumie Anna Jantar zaprezentowała swój talent opolskiej publiczności na Krajowym Festiwalu Polskiej Piosenki 7 razy. Ostatni jej występ miał miejsce w 1979 r. Artystka zaśpiewała wtedy w koncercie „Przeboje Studia Gama” piosenkę „Nic nie może wiecznie trwać” (muz. Romuald Lipko, sł. Andrzej Mogielnicki).

Od 1984 r. na KFPP w Opolu z inicjatywy Haliny Frąckowiak nagroda imienia Anny Jantar przyznawana jest laureatom „Debiutów”.

Maryla Rodowicz

Maryla Rodowicz to niekwestionowana królowa Krajowego Festiwalu Polskiej Piosenki w Opolu, która na deskach amfiteatru prezentowała opolskiej publiczności swój talent i charyzmę już 40 razy!

Po raz pierwszy wystąpiła na VI KFPP w 1968 r. w koncercie „Premiery OPOLE '68” z piosenką „Zabierz moje sukienki” (muz. Andrzej Kurylewicz, sł. Wanda Warska). W kolejnych latach śpiewała na opolskiej estradzie wiele utworów, które do dziś cieszą się niesłabnącą popularnością, w tym.: „Mówiły mu” „Jadą wozy kolorowe” , „Do łezki łezka” , „Bossanova do poduszki” , „Sing sing” , „Polska Madonna” , „Małgośka” , „Roztańczę w sobie świat” . Piosenkarka otrzymała w Opolu liczne nagrody i wyróżnienia, m.in.: w 1972 r. – tytuł Miss Obiektywu, który przysługiwał jej do roku 1974, w 1979 r. I nagrodę za piosenkę „Cyrk nocą” (muz. J. Mikuła, sł. A. Osiecka), w 1980 r. III nagrodę za piosenkę „Leżę pod gruszą (Święty spokój)” (muz. S. Krajewski, sł. M. Czapińska), w 1985 r. Nagrodę Dziennikarzy za piosenkę „Niech żyje bal” (muz. S. Krajewski, sł. A. Osiecka), w 1992 r. nagrodę Grand Prix za całokształt twórczości, w 2005 r. Złoty Mikrofon Polskiego Radia, w 2006 r. SuperJedynkę w kategorii „Wykonawca roku”, a w 2014 r. honorowe obywatelstwo miasta Opola.

Wiele festiwalowych występów Maryli Rodowicz, zarówno tych wzruszających, jak i z przymrużeniem oka, zasługuje na uwagę. Na XXXIV KFPP w 1997 r. wystąpiła razem z wieloma artystami w koncercie „Zielono mi” poświęconym twórczości zmarłej Agnieszki Osieckiej. Zaśpiewała wtedy piosenki z tekstami poetki: „Nie ma jak pompa” (muz. Jacek Mikuła), „Wariatka tańczy” (muz. Seweryn Krajewski), „Wielka woda” (muz. Katarzyna Gaertner), „Dziś prawdziwych cyganów już nie ma” (muz. Andrzej Zieliński) oraz „Niech żyje bal” (muz. Seweryn Krajewski).

Edyta Geppert

Jako jedyna polska artystka otrzymała aż 4 razy główną nagrodę na KFPP w Opolu. Edyta Geppert tworzy swój własny, nieporównywalny z innymi wykonawcami, teatr piosenki. Teatr, który mogła podziwiać również opolska publiczność. Artystka po raz pierwszy bowiem wystąpiła w Opolu na XXI KFPP w 1984 r. . Ten występ zaowocował przyznaniem piosenkarce nagrody głównej im. Karola Musioła w koncercie „Promocje '84” za utwór „Jaka róża, taki cień”.

Na kolejnym festiwalu w 1985 r. Edyta Geppert została Miss Obiektywu, a w 1986 r. podczas XXIII KFPP w Opolu wręczono jej Grand Prix w plebiscycie publiczności za wykonanie piosenki „Och, życie, Kocham Cię nad życie” Włodzimierza Korcza do słów Wojciecha Młynarskiego. XXXII KFPP w Opolu w 1995 r. był dla Edyty Geppert równie szczęśliwy. Otrzymała wówczas kolejne Grand Prix: za «Nie, nie żałuję» Agnieszki Osieckiej i Seweryna Krajewskiego oraz za «Idź swoją drogą» Jonasza Kofty i Edwarda Dębickiego nagrodę przyznaną po raz pierwszy w systemie audio-tele. Utwór „Nie żałuję” Edyta Geppert wykonała również w 1997 r. podczas XXXIV KFPP w Opolu w koncercie „Zielono mi”, który był hołdem dla twórczości Agnieszki Osieckiej.

Po dłuższej nieobecności na deskach opolskiego amfiteatru Edyta Geppert ponownie zaśpiewała w jednym z koncertów 51. KFPP w Opolu w 2014 r. Niewątpliwie była to wyjątkowa edycja dla artystki. Świętująca jubileusz trzydziestolecia pracy artystycznej gwiazda, otrzymała Grand Prix za całokształt twórczości artystycznej, a także „Złoty Mikrofon” – najwyższe odznaczenie, jakie przyznaje Zarząd Polskiego Radia.